

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 94. Capisucci Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

Sæcul. XVI. co imperio obnoxia. His alias etiam
A.C. 1569. minoris tamen momenti rationes ad-
 jecit Cosmas, ex quibus tamen ceteris
 potissimum validior eruebatur ex æqui-
 voluntate Pontificis, qui etiam Michael
 Bonello Cardinali Alexandrino nego-
 tium dabat, ut pariter cum Philippo
 Rege hac de re ageret, remque eo de-
 duceret, quatenus hæc controversia
 amice componeretur. Referunt Histo-
 ricorum nonnulli, quod Pontifex Sisto
 Althempio Cardinali injunxerit, ut
 tunc, nisi Cæsar æquis rationibus re-
 confici pateretur, duo armatorum mil-
 lia in Germania conscriberet: verum
 re ad hanc necessitatem minime de-
 ducta Cosmas Magni Ducis titulum quie-
 te possidebat, postquam ingentem pe-
 cuniæ summam Maximiliano dono de-
 derat.

§. XCIV.

Capisucci Cardinalis obitus.

Ciac. t. 3. pag. 853.
Andr. Vi-
ovel. in
addit. ad
Ciac. Ughel
Italia Sacra.
Hoc anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo nono summus Pontifex nullum sacro Purpuratorum Collegio adscripsisse, ex Cardinalibus autem nonnisi unicus fatis cessisse legitur. Is erat Joannes Antonius Capisuccus patria Romanus, Nepos Pauli Capisucci anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo trigesimo nono de-

functi

Sæcul XVI.
A.C. 1569.

functi, qui sub Clemente VII. & Paulo III. pluribus maximi momenti negotiis præfuit: ejus autem Nepos Joannes Antonius Anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto a Paulo IV. Pontifice purpura decoratus est: porro is ex antiquissima Romanorum familia ortum traxerat, ac Romæ vigesima prima Octobris die Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo decimo quinto, primam lucem aspexerat, postquam dein sui ingenii, prudentiæ, ac probitatis præclara in forensibus causis specimina dederat, ex Ecclesiæ Vaticanæ Canonico a Paulo III. Rotæ Romanæ Auditor creatus, atque a Paulo IV. Cardinalis renunciatus est, ubi etiam præter Laudensem Episcopatum sancti Pancratii titulum obtinuit, quem tamen sub Pio IV. primo in illum sanctæ Crucis in Jerusalem, ac denique in titulum sancti Clementis commutavit. Postmodum mortuo Vitellio Vitellofio a Pio V. subsignandis Gratæ rescriptis præfectus, atque inter Purpuratos Congregationis sancti Officii Patres numeratus est, acquisivitque Piceni administrationem adjecto Legati Apostolici titulo. Obiit Romæ die vigesima nona Januarii Anno post Christum natum millesimo quingentesimo sexagesimo nono, ætatis suæ an-

no

Sæcul. XVI.
A.C. 1569.

no quinquagesimo quarto, ac sepultus fuit in Ecclesia tituli sui ad sanctum Clementem prope sacellum familiæ suæ. Scripsit is, ediditque pro sua Diocesi quasdam constitutiones, quas in Concilio ibidem celebrato condiderat.

§. XCV.

Nachiantæ, seu Naclanti mors.

*Ant. de
Sienna
Bibl. Do-
miniq.
Echard de
Script.
Ord. Præd.
tom. I.*

Die sexta sequentis Mensis Maji mortuus est Jacobus Nachianta, latino nomine Naclanti cognitus: Florentiæ natus percurso ibidem studiorum curriculo Ordinem sancti Dominici ingrediebatur, ubi etiam in Ordinis Sodalibus Theologiam prælegens Anno Salvatoris nostri millesimo quingentesimo quadagesimo quarto Claudæ-Fossæ in Venetorum ditione Episcopus a Paulo III. renuntiatus, atque ad Tridentinam Synodum decretis Anno a partu Virginis millesimo quingentesimo quadagesimo sexto: verum ibi haud diu moratus inde secessit, quæsito adversæ valetudinis obtentu, retamen ipsa Legatorum præsentiam declinandæ studio id faciebat; hi enim in illum vehementer erant commoti, eo quod Antonium Mariniarium Carmelitam contra Polum Cardinalem defendens incautius dixisset, nullam in Synodo libertatem Patribus relinqui: nihil.